

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 8 listopada 2019 r.

Poz. 5290

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.143.2019.BG WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 7 listopada 2019 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

§ 14 ust. 2 uchwały Nr X/67/19 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 1 października 2019 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Białostocka.

UZASADNIENIE

W dniu 1 października 2019 r. Rada Miejska w Dąbrowie Białostockiej podjęła uchwałę Nr X/67/19 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Białostocka, która wpłynęła do organu nadzoru w dniu 9 października 2019 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności, która wykazała, iż w części została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

W związku z powyższym, organ nadzoru w dniu 5 października 2019 r. wszczął postępowanie nadzorcze.

W § 14 ust. 2 uchwały Rada Miejska przyjęła zapis dopuszczający na obszarach planistycznych 1P-UP i 2P-UP lokalizację urządzeń i instalacji wytwarzających energię odnawialną zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zauważyć przy tym należy, że w dalszej części uchwały brak jest jakichkolwiek ustaleń szczegółowych określających granice dopuszczalnego zainwestowania w tym zakresie.

Należy mieć na uwadze, że w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 z późn. zm.) zdefiniowano pojęcie odnawialne źródło energii jako: odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów.

Brak zatem skonkretyzowania, jakie odnawialne źródło energii są dopuszczalne na terenie wskazanym w planie, uniemożliwia weryfikację zgodności z obowiązującymi przepisami prawa treści § 14 ust. 2 uchwały, zgodnie bowiem z wykładnią językową, wskazany zapis uchwały, może wskazywać, że na tym terenie możliwa jest lokalizacja wszystkich ww. odnawialnych źródeł energii. Funkcjonowanie urządzeń i instalacji wytwarzających energię odnawialną każdego z powyższych rodzajów wymagać będzie innych uwarunkowań lokalizacyjnych, ponadto skutkować będzie różną skalą oraz różnym rodzajem ograniczeń w zagospodarowaniu terenów sąsiednich.

Z uwagi na powyższe, stwierdzić należy, że w uchwalonym kształcie przyjęty plan miejscowy narusza przepisy art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1945 z późn. zm.), regulujący niezbędny zakres ustaleń planu miejscowego i sposobu ich zapisu.

Chodzi tutaj zwłaszcza o wymóg z art. 15 ust. 2 pkt 7 ww. ustawy stanowiący, iż w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, a także wymóg z art. 15 ust. 2 pkt 9 i 10 stanowiący, iż w planie określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy i zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

W konkluzji, stwierdzić należy, iż analiza zapisów uchwały regulujących ww. kwestie umożliwia organowi nadzoru odstąpienie od stwierdzenia nieważności całego § 14 (o czym informuje zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego), ograniczając do wyeliminowania z obiegu prawnego jedynie zapisu ustępu 2.

Wynika to bowiem z faktu, iż ów zapis w przyjętym brzmieniu, mógłby stanowić teoretycznie podstawę do realizacji niedopuszczalnych urządzeń i obiektów odnawialnych źródeł energii.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Zofia Silwonik